

DELA MED

Ett drägligt liv

Bönderna i Las Pavas kämpar för rätt till sin jord

Den värsta fienden är likgiltighet

DET FINNS EN GIRIGHET som leder till att människor tappar respekten för liv och människors rättigheter. Det har den colombianske bonden Misael Payares, som vi berättar om i det här numret av Dela med, tvingats upptäcka. Gång på gång har han och hans grannar drivits på flykt av paramilitärer, knarkmaffia och nu senast av ett stort bolag som odlar palmolja. Bönderna tvingas med våld bort från sina åkerlappar och blir flyktingar i sitt eget land.

Men vi måste se och ständigt påminna oss om att det också finns en annan sida. Det finns människor som kämpar mot våldet och för att stärka respekten för mänskliga rättigheter. Det är dem och deras arbete som Diakonia stödjer i Colombia, liksom på många andra platser runt om i världen där vi arbetar.

På samma sätt som Diakonias samarbetsorganisationer arbetar för en förändring kan du och jag bidra till en bättre värld. På Misael's mark odlas idag palmolja, en produkt som vi får med oss hem när vi köper lightprodukter eller hudvårdsprodukter. Vi kan alla ta ett ansvar när vi handlar, när vi väljer vart vi ska resa och hur vi spenderar och investerar våra pengar. De värsta fienderna är uppgivenhet och likgiltighet. Glöm inte din och ditt sammanhangs förmåga att informera er och påverka genom era beslut i vardagen.

ETT EXEMPEL SOM VISAR OSS att allt faktiskt är möjligt är utvecklingen i Mellanöstern och Nordafrika. Två veckor innan protesterna i Egypten inleddes fanns det ingen som hade kunnat tro att det som hände i Egypten skulle hända. Landet leddes av en stark diktator med en massiv uppbackning av världens stormakter – och plötsligt trotsar människorna rädslan, ger sig ut på gatorna och kräver demokrati och respekt för mänskliga rättigheter. Så faller regimen och hoppet tänds om en ny tid och ett nytt samhälle.

För många såg det ut som en slump, men vi som har förmånen att följa och stödja organisationer i Mellanöstern och Nordafrika vet att detta hände för att det finns människor som trots på en förändring och som oförtrutet arbetat för att den ska komma till stånd. Förtryckarna försöker alltid skrämman människor till lydighet och tystnad. Men när vi slutar vara rädda försvinner förtryckarnas makt.

Det är därför vi fortsätter att stödja organisationer i länder som Colombia. Dag efter dag arbetar de för att våldet ska upphöra, för att de mänskliga rättigheterna ska respekteras, för att människor som Misael Payares ska kunna återvända hem och odla sin mark igen. De vill inte att girigheten och våldet ska få sista ordet. De har siktet inställt på fred, mänskliga rättigheter och frihet. Genom att stödja Diakonia ger du dem ditt stöd!

BO FORSBERG,
GENERALSEKRETERARE

Innehåll

Utan jord inget liv	3
Ziad har ordet	9
Nyheter, notiser och insamling	10

Information och nyheter från diakonia
Redaktör Viktoria Myrén Projektledare Annika Magnusson
Ansvarig utgivare Bo Forsberg Adress Starrbäcksgatan 11,
172 99 Sundbyberg Gåvoplusgiro 90 33 04-4 • 90 33 03-6 (OCR)
Telefon 08-453 69 00 Telefax 08-453 69 29
E-post diakonia@diakonia.se Webbplats diakonia.se

Diakonia är en kristen biståndsorganisation som tillsammans med lokala samarbetsorganisationer arbetar för en varaktig förändring för de mest utsatta människorna i världen.

Tryck Edita Västra Aros, på miljövänligt papper
Layout Blue media Dela med utkommer under 2011 med fyra nummer och distribueras till Diakonias understödjare.
ISSN-nr 0281-4404 Första sidan "Många colombianska bönder har drivits på flykt av väpnade grupper och mäktiga företag. Bondeledaren Misael Payares är en av dem. Tre gånger har han tvingats bort från sina åkrar. Trots det vägrar han ge upp". Foto Gustav Arvidsson

Diakonias givarservice

Till Diakonias givarservice kan du ringa om du har frågor kring gåvor, autogiro, adressändringar m.m. Hit kan du också ringa in din minnes- och hyllningsgåva.

Telefonen är bemannad vardagar kl 8–16. (Dag före helgdag kl 8–12.) Du kan också skicka in din minnes- eller högtidssgåva på diakonia.se eller genom att e-posta till gavor@diakonia.se.

Kongo-Kinshasa har cirka 70 miljoner
Buenos Aires, El Peñon, Bolivar, Colombia

Utan jord inget liv

Bönderna i Las Pavas i Colombia är luttrade. Först kom paramilitärerna och tvingade bort dem från åkrarna, sedan knarkmaffian, och för ett par år sedan kom det mäktiga palmbolaget med stöd av kravallpolis. Men motgångarna har inte stoppat dem. Nu är de tillbaka på åkrarna igen, hoppfulla, även om framtiden är oviss.

- Om vi ger upp så dör vi av hunger, säger bondeledaren Misael Payares.
- Utan jord ingen mat och utan mat inget liv. Så enkelt är det, tillägger han och rätar på ryggen.

TEXT: LENA HANSSON FOTO: GUSTAV ARVIDSSON

Palmbolaget kallar bönderna brottslingar och i radiomeddelanden har de varnat folk för att gå tillbaka till åkrarna. Här skriver bondeledaren Misael Payares under ett protestbrev.

”De sa att vi måste lämna åkrarna i Las Pavas, annars skulle vi dödas och slängas i floden.”

MISAEL PAYARES

DET ÄR SEN eftermiddag när Diakonia besöker byn Buenos Aires i Colombia, några veckor innan bönderna återvänder till sina åkrar. Misael sitter i en trästol på den stampade jorden bakom huset. En liten bit bort står hans fru Edith Villapaniz och diskar.

– Palmföretaget kallar oss terrorister för att vi vill ha vår jord att odla mat på, säger Misael. Det gör mig ledsen. För det är inte vi som terroriserar. Det är de stora markägarna och de väpnade grupperna.

Han vet vad han pratar om. För just här, på de här slitna trästolarna, har det suttit många män med stora vapen. Det var på den tiden när Edith drev en liten affär i vardagsrummet och krigare av alla slag kom hit och drack öl.

– Vad skulle vi göra? Jag vågade förstås inte säga nej till någon av dem, säger Edith.

Hon frågade aldrig vilken grupp de tillhörde, men vet att både gerillamän och den okända kokainkungen Pablo Escobars knarkhandlare fanns bland gästerna.

– Vi var vettskrämda, men vi försökte att inte låtsas om dem, säger Ediths och Misaelson, som har samma namn som sin far.

När paramilitärerna bredde ut sitt skräckvälde försvann gerillan. Paramilitärerna sköt mycket, dödade människor och djur.

– De dödade två av mina brorsbarn, säger Edith och nickar lite förstrött samtidigt som hon slevar i sig den sista soppan direkt ur kastrullen.

En dag stormade fem paramilitärer in här i huset. De skulle ta familjens elgenerator.

– Jag sa inte emot, för jag vet att våra liv är mer värdefulla än alla saker, säger Misael.

Utan generator fungerade inte den ljusblå kylboxen som har stått orörd mitt i vardagsrummet sedan den där dagen. De fick lägga ner affären, för de kunde inte längre sälja kyckling, grönsaker, öl eller något annat som måste kylas.

– Paramilitärerna kom dag och natt. Min

fru som var gravid var väldigt orolig, särskilt när de dödade hennes kusin. Pojken här föddes tre månader för tidigt, säger Misael den yngre och nickar åt sin son som leker med några andra barn en bit bort.

Paramilitärerna kallade till möten i skolan, precis som gerillan hade gjort några år tidigare.

– En dag sa de att vi måste lämna åkrarna i Las Pavas, annars skulle vi dödas och slängas i floden, säger Misael.

Han tog hotet på allvar. Alla i byn hade sett de stympade kropparna som kommit flytande utmed den mäktiga Magdalenafloeden. De hade till och med slutat dricka vattnet för de många likens skull.

Redan samma dag flydde de sina hus, och lämnade sin majs, sin yucca och sina kakao-träd i Las Pavas.

– Det var hårt. Vi hade inget att leva av och vi kände oss väldigt ensamma. Men vi vågade inte säga något, säger Misael.

ETT PAR ÅR SENARE återvände de. Situationen var lugnare, efter ett fredsavtal med staten hade över 30 000 paramilitärer officiellt avväpnats. Bönderna ansökte om papper på att jorden var deras. Incofer, myndigheten som hanterar landfrågor, slog fast att de hade rätt till jorden. Men lagfarterna hann aldrig bli klara innan knarkhandlaren Emilio Escobar plötsligt dök upp. Han hade köpt marken på 80-talet, men försvunnit 1993 när hans släkting, kokainkungen Pablo Escobar dödades.

– Han kom med en hel armé som hotade oss, säger Misael.

Bönderna drevs på flykt igen. I samma veva sålde Emilio Escobar marken till ett palmbolag som tillhör den mäktiga affärsgruppen Daabon. Företaget hävdar att de köpte i god tro. Men i trakten är det få som tror på det.

– Det verkar inte vara någon tillfällighet att vi kördes bort med våld just innan de köpte marken, säger Misael.

Femåriga Kale Gálviz dyker ner i floden. Han och hans kompisar älskar att bada.

Etny Torres har tagit på sig fin-skjortan. Han ska åka och ta emot nödhjälpen från FN:s flyktingprogram.

Edwin Torres är trubadur. Han diktar om åkrarna i Las Pavas, om fattigdomen och orättvisan.
– Vi har både den ekonomiska, den politiska och den juridiska makten emot oss, säger han.

- När nybyggarna kommer till Las Pavas för närmare 100 år sedan är allt djungel. Marken är fri och den som röjer en bit mark har rätt att odla den. Några lagfarter finns inte.
- Sedan kommer stora boskapsskötare och köper böndernas små hus. Men bönderna tillåts fortsätta odla marken.
- 1983 Pablo Escobars släkting Emilio Escobar köper Las Pavas. När kokainkungen dödades 1993 överges marken.
- 1997 Marken intas av bönderna. (123 familjer)
- 2003 Paramilitärerna hotar bönderna och tvingar dem att lämna Las Pavas.
- 2006 Bönderna ansöker om äganderätt. Myndigheten Incoder besöker Las Pavas.
- 2006 Emilio Escobar hotar bönderna, som åter tvingas lämna Las Pavas.
- 2007 CI Tequendama (som tillhör företaget Daabon) och Aportes San Isidro köper marken och förbereder palmodling.
- 2009 Bönderna återvänder till Las Pavas.
- 2009 Palmföretaget anmäler bönderna och vill att de tvingas bort av polis. Men får nej i domstol. Företaget överklagar och får ja. Bönderna tvingas bort av kravallpolis den 14 juli.
- 2010 Affärskedjan Body Shop bryter kontraktet med palmföretaget Daabon (moderföretag till CI Tequendama) på grund av situationen i Las Pavas. Daabon hade försett Body Shop med 90 procent av all palmolja i företagets produkter.
- 2011 I februari försöker tio poliser, två civila som inte identifierar sig och en enligt bönderna känd paramilitär gripa Las Pavas-ledaren Eliud Alvear i hans hus. Men misslyckas, för han är inte hemma.
- 2011 Daabon säljer sin andel i Las Pavas till den andra delägaren, Aportes San Isidro, för att slippa internationell kritik.
- 2011 Bönderna återvänder till Las Pavas i april. Inväntar beslut från Konstitutionsdomstolen.
- 2011 Tre av bondeledarna i Las Pavas står åtalade för att ha invaderat privat mark och en av dem åtalas för förtal.
- 2011 Konstitutionsdomstolen säger att det var olagligt att Incoder låter Las Pavas och tvingar dem att klargöra vem som har rätt till marken. Polisen hade ingen rätt att köra iväg bönderna 2009. Bönderna ges status som offer i konflikten och har rätt till stöd från staten.

”Viktigast är att vi har Guds stöd. Efter Gud kommer PDP. De ger oss styrka och mod att fortsätta”

EDWIN TORRES

Hans misstanke är inte gripen ur luften. För så här har det gått till på många håll i Colombia. Först kommer en väpnad grupp och tränger undan folket med hot och våld. Sedan köper privata företag billigt. I flera fall har det varit just palmbolag. Ofta har också myndigheten Incoder bidragit till markstölderna.

– Flera chefer inom Incoder har samarbetat med paramilitärerna, sa den nya chefen för myndigheten Juan Manuel Ospina nyligen till den spanska tidningen El País.

2009 GICK MISAEEL och de andra byborna trots allt tillbaka till sina åkrar.

– Vi var hungriga. Vi hade ingen annanstans att odla, säger han.

Men den 14 juli kom tungt beväpnad kravallpolis dit och körde bort dem igen. De

brände böndernas små hus, förstörde deras odlingar och hällde ut deras mat. Barnen skrek. Alla var rädda.

– Vi är pacifister och vi var obehäpnade, säger Misael. Vi gick lugnt därifrån. Men med tungt hjärta. Det är sorgligt att polisen aldrig skyddar oss när vi behöver dem. De är bara intresserade av att hjälpa de rika.

I samma veva fick bönderna kontakt med Diakonias partner Programa de Desarrollo y Paz (PDP), som jobbar för fred och utveckling.

– Det var fantastiskt. Med PDP känner vi oss inte ensamma längre, säger Misael.

PDP:s ekonomiska och juridiska stöd har gett bönderna nytt hopp. Förra året vann de en viktig delseger. Body Shop, som förut köpte 90 procent av palmoljan till sina tvålar från företaget Daabon, bröt kontraktet.

– Vi är besvikna över att situationen i Las Pavas inte är löst. Vi har gjort vad vi kunnat för att påverka. Nu avslutar vi vår relation med Daabon, sa Jan Buckingham, chef på Body Shop.

Kontraktet med Daabon var enligt uppgift värt tre miljoner US dollar. Varje år har Body Shop tillverkat åtta miljoner tvålar av olja från Daabon.

– Body Shops beslut är viktigt. De vill inte handla med företag som bryter mot mänskliga rättigheter, säger Banessa Estrada, jurist på PDP, som driver fallet Las Pavas. För bönderna här är det viktigt att veta att världen bryr sig, att deras kamp är rättfärdig.

Efter den hårda kritiken i Europa bestämde sig Daabon för att sälja sin del av Las Pavas.

– Daabon drog sig inte ur för att böndernas situation skulle förbättras, bara för att slippa

uppståndelsen, säger Banessa Estrada.

Att fattiga människor tvingas bort från sin mark är vanligt i Colombia. Men få har kraft och möjlighet att driva sina fall vidare.

– För dem betyder kampen i Las Pavas oerhört mycket. Om vi får rätt här stärker det många bönders hopp om en värdig tillvaro, säger Banessa.

UTANFÖR SITT ENKLA HUS vid floden står trubaduren Edwin Torres. Han diktar om böndernas situation och åkrarna i Las Pavas.

– Viktigast är att vi har Guds stöd. Efter Gud kommer PDP. De ger oss styrka och mod att fortsätta. Det behövs, för vår motståndare är stark. Vi har både den ekonomiska, den politiska och den juridiska makten emot oss, säger han.

Bondeledare som kämpar för att få tillbaka

sin mark lever farligt. Enligt människorättsorganisationen Human Rights Watch har ett 50-tal av dem dödats sedan 2005.

– Det är klart att vi är rädda, säger Edwin. Men vi måste göra det för deras skull, säger han och pekar på två av sina söner.

– Att ni lyssnar på oss gör oss tryggare. Nu vet ni vem jag är. Om de dödar mig kommer världen att få veta, säger Edwin.

Så börjar han sjunga en sorglig vallenato om sin vän Martín som förlorade sin dotter eftersom han inte hade råd att ta henne till doktorn.

– Så är det, så lever vi här. Utan pengar och med för lite mat.

Hans bror Etny som bor i grannhuset har tagit på sig finskjortan och går ner mot floden. Han ska ta emot mathjälpen som kommer från FN:s flyktingprogram.

Läs den oberoende rapporten som gjordes på uppdrag av Body Shop och biståndsorganisationen Christian Aid: http://www.thebodyshop.com/_en/_ww/services/pdfs/AboutUs/LasPavasReview.pdf
Rapport om biobränsle i Colombia, där fallet Las Pavas finns med: <http://www.fian.org/recursos/publicaciones/documentos/impacto-de-agro-combustibles-en-colombia/pdf>
Las Pavas blogg: <http://retornoalaspavas.wordpress.com/>

– Det brukar vara ris och bönor och lite matolja, men jag frågar aldrig vad de ska ha med sig, säger han och tittar ner i marken.

Det känns inte bra att behöva ta emot mat. Det är förödmjukande.

– Om det hade varit frön och redskap hade det varit annorlunda, de ska inte behöva ge oss mat. Vi är duktiga bönder. Vi kan ju producera själva. Om vi bara hade haft en bit jord ...

Några veckor efter Diakonias besök återvänder bönderna till sina åkrar.

– Det är fantastiskt. Vi är här nu, säger Misael Payares på en skrapig mobiltelefon med usel täckning.

De började genast odla majs, banan och yucca. Men så kom regnen. Nu är allt över-svämmat. Alla grödor är förlorade.

– Det är förstås ett bakslag, men det viktiga är att vi är här. Vi är fulla av hopp. Så snart vattnet sjunker undan ska vi börja odla ris, säger Misael och låter glad.

JUST NÄR DEN HÄR TEXTEN ska gå i tryck kommer en viktig dom från konstitutionsdomstolen. Den fastställer att polisen agerade olagligt när den körde bort bönderna från Las Pavas 2009, och Incoder hade ingen rätt att lägga ner fallet. Nu får bönderna stanna kvar i Las Pavas tills beslutet om landrättigheterna är klart. Det kan ta flera månader, kanske år.

– Beslutet från konstitutionsdomstolen är ett viktigt steg, säger Banessa Estrada. Det visar att böndernas kamp inte har varit förgäves.

I domen klargörs också att bönderna är offer för tvångsflyttningar. Det gör att staten har särskilda skyldigheter. Bland annat måste de se till att det finns skola och sjukvård i närheten. Dessutom måste de ge bönderna nödhjälp. Men fortfarande är striden inte vunnit. Framtiden för bönderna i Las Pavas är ännu oviss.

– Jordbruksministeriet har gett bönderna sitt stöd, och vi har den juridiska domen i ryggen. Jag skulle säga att 70 procent av fallet är vunnit. Men nu återstår Incoder, och där finns fortfarande flera rötägg kvar, säger Banessa. Så vår kamp fortsätter.

Prästen i närliggande staden Regidor, Fader Ubaldo, har tydligt tagit ställning för bönderna i Las Pavas.

– För dem är marken så mycket mer än bara lite jord. Det är historia, kultur, tradition. Det är liv, säger han.

Luzdari Baños Padilla tvättar medan system Candida Rosa Baños Padilla tittar på. Buenos Aires, El Peñon, Bolivar, Colombia.

VAD BETYDER DIAKONIA FÖR DIG?

Ziad har ordet!

– Det civila samhället kommer att spela en viktig roll för att säkerställa att mänskliga rättigheter och allas lika värde blir centrala utgångspunkter, säger Ziad Abdel Samad om framtidens Egypten.

– Utan alla små och stora organisationer och utan människor med kunskap om sina rättigheter hade Jasminrevolutionen aldrig ägt rum. Och utan långsiktigt stöd från exempelvis Diakonia hade organisationerna aldrig haft chansen att växa sig starka och spela denna roll.

Det säger Ziad Abdel Samad från Arab NGO Network. Nyligen besökte han Sverige och berättade om sina intryck från Egypten.

Berätta kort om dig själv.

– Jag är generalsekreterare för Arab NGO Network for Development som samarbetar med Diakonia. Med bas i Libanon samlar vi en mängd folkrörelser och organisationer i 17 länder i Nordafrika och Mellanöstern, som alla arbetar för social och ekonomisk rättvisa.

Hur skulle du vilja att den fortsatta utvecklingen i Egypten ser ut?

– Egypten skulle ta ett helt nytt grepp på sin konstitution och skriva om den från grunden. Egypten spelar en central roll i arabvärlden, och det som händer där är viktigt för det påverkar många länder. Det är ett slags totalrenovering som pågår. Så mycket kommer att förändras.

Vad gör Arab NGO Network?

– Vi ger stöd till organisationer som vill få fram fakta om hur exempelvis frihandelsavtal påverkar den vanliga människans möjligheter att försörja sig och kunna ta sig ur fattigdomen. Vi ger också stöd till mobilisering och påverkansarbete, inte minst när det gäller det åttonde Millenniemålet som bland annat handlar om rättvisa handelsvillkor.

Vad spelade Diakonia för roll för den folkliga resningen i Egypten, tror du?

– Tack vare alla små och stora organisationer i landet var revolutionen möjlig. Genom

åren har de bit för bit erövrat nya mänskliga rättigheter. Diakonia samarbetar till exempel med BLACD som lyckats minska kvinnlig könsstympning – detta hade inte varit möjligt om inte barns och kvinnors rättigheter successivt blivit viktiga. Genom åren, trots diktaturen, har samhället steg för steg förändrats. Hur Diakonia påverkat det som hänt kan vi nog se riktigt tydligt först om några år, men vi vet att det stödet och samarbetet har varit betydelsefullt.

Hur kan vi få fler fredliga revolutioner?

– Om länder har ett levande civilt samhälle med många olika sorters ideella organisationer och en stor mängd välutbildade människor med tillgång till kommunikationsmöjligheter. Då är det mesta möjligt!

– Många säger att det var de sociala mediernas revolution. Men bakom varje meddelande på nätet så fanns det en eller flera människor. Det var de som skapade förändringen.

TEXT OCH FOTO: INGELA KARLSSON

Pengarna eller livet?

I sommar kommer Diakoniaaktivisterna att synas på festivaler runt om i Sverige med utställningen "Pengarna eller livet?". Genom interaktiva lekar och verktyg kommer aktivisterna informera glada festivalbesökare om hur företags agerande påverkar situationen i fattiga länder, beroende på hur de agerar. Sveriges regering ger genom olika exportorgan stöd till företag som vill exportera till fattiga länder, men ställer sällan krav på att företagen ska främja mänskliga rättigheter och fattigdomsbekämpning. Utställningen ställer frågan vad som kommer först – pengarna eller livet?

Vilka festivaler aktivisterna kommer besöka hittar du på www.diakonia.se/kalendarium.

LÄS MER PÅ:
diakonia.se/export

VISSTE DU...?

... att svenska företag har sålt radarutrustning till Pakistan och har haft ambitionen att sälja ett flygburet övervakningssystem till Libyen?

Det som händer i avlägsna konflikttrubbade länder är ibland närmare länkat till vår egen vardag än vi egentligen vill tro. För hur mycket hänsyn tar de svenska exportorganen egentligen till mänskliga rättigheter? Läs om detta i rapporten "Export till priset av mänskliga rättigheter?" som Diakonia tagit fram tillsammans med Amnesty.

Rapporten innehåller också flera förslag till hur Sverige kan bli bättre på att säkerställa att mänskliga rättigheter inte kränks i samband med svenska affärer utomlands. Bättre instruktioner och granskningar av exportorganen liksom ökad insyn är nödvändigt för att säkerställa respekten för mänskliga rättigheter. En annan viktig åtgärd är skärpta regler för svensk vapenexport.

LÄS MER PÅ:
diakonia.se/export

DET HÄR KAN DU GÖRA!

Ordna en växtbyttardag där ni alla tar med er sticklingar eller småplantor. Sätt ett pris på varje växt och låt pengarna gå till Diakonias verksamhet!

Spara och ge – samtidigt!

Att spara i Banco Samaritfonden lönar sig. Både för dig och för resten av världen. Med Banco Samaritfonden arbetar Swedbank Robur för att dina pengar ska växa så mycket som möjligt för att fonden ska vara en bra affär för dig, samtidigt som ett värdefullt bidrag går till Diakonias viktiga arbete.

När du sparar i Banco Samaritfonden går två procent av din fondförmögenhet till Diakonia. Sedan starten har Diakonia fått 20,4 miljoner kronor.

Samaritfonden investerar i företag som tror på samma sak som vi – en hållbar värld nu och i framtiden. Med kraften från spararnas pengar kan företaget påverkas att ta ansvar för människor och miljö. Det tjänar både du och resten av världen på. Ta kontakt med Swedbank eller Sparbankerna för att börja spara etiskt.

FOTO: DIAKONIA
Aktivisterna på sommarturné 2010, här på Urkultfestivalen i Näsåker. I år är det dags igen.

Arbetet för klimaträttvisa fortsätter

Diakonia och våra samarbetsorganisationer fortsätter att jobba med den ödesfråga som klimatförändringarna är. Eftersom de nödvändiga politiska besluten inte togs vid klimattmötena i Köpenhamn och Cancun måste Diakonia fortsätta följa klimatförhandlingarna och uppmana våra politiker att agera för att stoppa klimatförändringarna.

Tillsammans med samarbetsorganisationer och kyrkor runtom i världen mobiliserar vi inför nästa toppmöte i Durban i Sydafrika i slutet av 2011.

Inför det mötet kommer en stor ekumenisk delegation att samlas med gemensamma budskap till världens ledare. Diakonias samarbetsorganisationer i Afrika förbereder gemensamma aktioner under hösten och ni kommer att märka mer av detta under 2011.

Låt pengarna växa samtidigt som de verkar för en god sak. Spara i Banco Samaritfonden så bidrar du årligen med 2 procent av din fondförmögenhet till Diakonias viktiga arbete. Läs mer på swedbankrobur.se/diakonia.

Swedbank Robur i stolt samarbete med Diakonia

KAMPANJ 2011-2012 RÄTTVISA I KONFLIKT

De kallas för civila – alla de vanliga människor som i exempelvis Colombia, Kongo, Sri Lanka och Gaza drabbas av krig och konflikter.

I Diakonias kampanj "Rättvisa i konflikt" möter du människor som förändrar världen, som för en envis och modig kamp för mänskliga rättigheter, mitt i konflikter. Du kan också själv bli Förändringsfadder och ge en gåva med autogiro varje månad.

Du får lära dig mer om konflikter: om orsakerna bakom, om hur det är att leva mitt i våldet och om hur människor samarbetar efter en konflikt för att bygga en hållbar fred.

Sist men inte minst – ett erbjudande du inte kan motstå: Du får vara med och minska Sveriges bidrag till konflikter runt om i världen!

LÄS MER PÅ:
diakonia.se/kampanj_2011

Diakonias kontor flyttar till Alvik

I juli flyttar Diakonias kontor från Duvbo till Alvik, som också ligger i Stockholm. Flera organisationer och de samgående samfundet (Metodistkyrkan, Baptistsamfundet och Missionskyrkan) kommer att flytta till samma lokaler. Flytten är ett led i att Diakonia ser över sina kostnader och vill förbättra arbetsmiljön. Flytten sker under v 29-30.

Gåvoregistreringar är möjligt via vår webb men inga utskick kommer att göras under perioden. Gåvoblad kan alltid skrivas ut från egen dator, läs mer på diakonia.se.

Tel som innan: 08-453 69 31

Givarservice håller stängt vecka 30.

NY ADRESS:
Gustavslundsvägen 18
167 51 Bromma

ULF FRÖDIN

INSAMLINGS- barametern

MÅL 2011
17,2 MILJ

INSAMLAT
HITTILLS
6,4 MILJ
T.O.M. 2011-05-11

FÖRÄNDRINGS-
FADDRAR
3,1 milj

PRIVAT-
PERSONER
0,9 milj

MINNES- OCH HÖGTIDSGÅVOR
0,4 milj

FOND-
SPARANDE
1,5 milj

FÖRSAMLINGSGÅVOR
0,3 milj
FÖRETAG OCH
FÖRENINGAR
0,2 milj
ÖVRIGT
0,1 milj

Eldsjälen Donna Alicia och hennes med-systrar i organisationen för hembiträdenas rättigheter i Bolivia har lyckats höja lönen för tusentals kvinnor genom att utmana det gamla systemet.

Foto: Rikard Khilström

BLI FADDER TILL DONNA ALICIA

Vi är helt beroende av människor som du. Människor som inte har möjlighet att släppa allt de har för händerna och bege sig till en oroshärd någonstans i världen, men som vägrar acceptera att världen ser ut som den gör. Som Förändringsfadder ger du varje månad en gåva via autogiro, inte bara till en människa utan till alla de eldsjälar som behöver dig i de länder där vi arbetar. Tillsammans kan vi förändra världen. **Gå in på diakonia.se eller ring 08-453 69 31 och bli Förändringsfadder redan idag.**

diakonia

MÄNNISKOR SOM FÖRÄNDRAR VÄRLDEN